

Διακόσια χρόνια η Παναγία ετοίμαζε τον τόπου που είχε εκλέξει για το Μοναστήρι της (Χρυσούλα Χατζηγιαννιού, Φιλόλογος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Στα διακόσια εκείνα χρόνια, πού η αγιορείτικη εκείνη εικόνα της Γοργοεπηκόου κατέβαινε γενιά τη γενιά στην οικογένεια των προγόνων της Ιφιγέ-νειας Αναπλιώτου, στη Σμύρνη, στα ίδια εκείνα διακόσια περίπου χρόνια, η ίδια η Θεοτόκος εμφα-νιζόταν στην κορφή του βουνού της Μάνδρας σε γενιές ποιμένων, και ετοίμαζε τον τόπο πού η ίδια είχε εκλέξει για το περιβόλι της.

Και τί θαύμα, και ευλογία, να βρεθούν οι τέσσερεις μοναχές μπροστά στην Ιφιγένεια Αναπλιώτου να παραλάβουν την αγία Της εικόνα, και τί ευλο-γία, να αξιωθούν εκείνες να χτίσουν, κατά το θέλη-μά της, το μοναστηρι της.

Πολλές φορές, όταν ήταν κακοκαιρία και δεν μπορούσαν να κατεβούν οι ίδιες στο χωριό, ανέβαιναν και τους έφερναν ψωμί και νερό μερικοί από τη Μάνδρα και όλο τις ρωτούσαν, πώς μπορούν να μένουν μόνες τους, πάνω στο βουνό.

-Η Παναγία, πού φυλάει όλον τον κόσμο, φυλάει και μας, τους απαντούσαν. Ακόμα, πολλοί πού έρχονταν απ' την Ελευσίνα και τη Μάνδρα, επειδή έβλεπαν ένα φως επάνω στην κορφή, τις ρωτούσαν: αρχίσατε το κτίσιμο;

Εκείνες όμως, ούτε φως άναβαν στην κορφή, ούτε το κτίσιμο μπορούσαν να αρχίσουν. Όλο εμπόδια. Δεν μπορούσαν να πάρουν την άδεια.

Έν τέλει, ύστερα από πολλά εμπόδια και τα-λαιπωρίες, ο τότε Μητροπολίτης Αττικής και Μεγαρίδος κ. Νικόδημος, ζήτησε ένα σχέδιο Μοναστηριού απ' τον ΟΔΕΠ, και στη συνέχεια, υπεγράφη το Διάταγμα της Ιδρύσεως της Ιεράς Μονής της Γοργοεπηκόου, και ενεκρίθη η άδεια οικοδόμησής της, το 1972.

Στην αρχή, τους έδωσε ο Χρήστος Ρόκας, ένα προκατασκευασμένο λυόμενο, πού είναι το σημερινό παρεκκλήσι του Αγίου Κοσμά, και εκεί τοποθέτησαν την Εικόνα της Παναγίας, όσο να κτι-σθεί το Μοναστηρι, και το λειτούργησαν στις 13 Ιουλίου 1971 και στις 6 Αυγούστου 1971, έβαλαν τον θεμελιο λίθο του ενός τετάρτου του Μοναστη-ριού, ήμερα της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, εις ανάμνηση του Ακτίστου Φωτός και γιατί οι περα-στικοί απ' το δημόσιο δρόμο της Μάνδρας και της Ελευσίνας, έβλεπαν ένα φώς, ψηλά στην κορφή του βουνού. Στις 23 Σεπτεμβρίου 1973, έγιναν τα εγκαίνια, από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

Νικόδημο, και μπήκα-νε μέσα στη Μονή, αφήνοντας πιά το Μοναστηράκι τους στο κτίσμα.

Όμως, για το κτίσιμο του Μοναστηριού, δεν αρκούσαν μόνο η γη πού έδώρησαν οι ευλαβείς χρι-στιανοί. Μήτε η ιερή φλόγα, πού θέρμαινε και φώτιζε τις καρδιές των τεσσάρων Μοναχών. Ήξεραν καλά όλες τους, πώς η οικονομική δαπάνη θα ήταν τερά-στια. Μα πιο τεράστια σταθηκε η πίστη τους στην αντίληψη και την βοήθεια της Κυρίας Θεοτόκου.

Και βρέθηκαν χρήματα, με τις προσωπικές περιουσίες και οικονομίες των Μοναζουσών της Αδελ-φότητας, επίσης οι γο-νείς τους, έκαναν πολλές δωρεές. Η καλή διαχείριση, κι η άκρα οικονομία στο κάθε τί, στο να μην πληρώνουν δραχμή, όταν μπορούν να κάνουν μόνες τους μια εργασία, όσο βαρειά κι αν είναι, οι αδιά-λειπτες νηστείες τους κι η πενιχρότατη Μοναχική τους τράπεζα, όλα αυτά βοήθησαν στο έργο τους.

Με την δύναμη του Θεού και την χάρη της Παναγίας. Με πολλές και ποικίλες δωρεές των χριστιανών πού ευλόγησε και θεράπευσε από ανία-τες ασθένειες, με την θαυματουργική της επέμβαση και ρύθμιση άλυτων προβλημάτων της ζωής τους, και χαροποιούνται με την θαυματουργική της επέμ-βαση και αγάλλονται και την κατακοσμούν με της ευγνωμοσύνης τους τα απανθίσματα, και της πίστης τους τα πεποικιλμένα αφιερώματα.

Στις 23 Σεπτεμβρίου 1973, στα εγκαίνια της Μονής, έγινε Μέγας πανηγυρικός

Εσπερινός στον Άγιο Κοσμά, πού φιλοξενούσε την Εικόνα της Θεοτόκου, και Αγιασμός, στο διάδρομο της Μονής.

Στις 29 Οκτωβρίου 1978, θεμελιώθηκε το καθολικό της Μονής από τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μεγάρων και Σαλαμίνας κ.κ. Βαρθολομαίον ενώ στις 7 Σεπτεμβρίου 1982, έγιναν τα «Θυρανοίξια». Την παραμονή της Ιεράς πανηγύρεως, μετεφέρθη η Εικόνα της Παναγίας από το παρεκκλήσι του Αγίου Κοσμά, στο καθολικό της Μονής, με τιμές βασιλίσσης, από την φιλαρμονική του Δήμου, και τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεγάρων και Σαλαμίνας, κ.κ. Βαρθολομαίον, καθώς και με πλειάδα ιερέων και Μοναχών και πλήθη κόσμου, πού πλημμύρισαν τις ράχες.

Οι προσκυνητές, μπροστά στο χάρμα αυτό των οφθαλμών, πού στέφει την πέτρινη κορφή του βουνού, μπροστά στο θαυμάσιο αυτό απάνθισμα που ύψωσε η πίστη τεσσάρων γυναικών, υποκλίνονται με σεβασμό, και καθώς προχωρούν προς τον Πανάχραντο Θρόνο Της, απ' τον χτύπο της καρδιάς τους και την ιερή αγαλλίαση, πού τους πλημμυρίζει, αισθάνονται γαληνεμενοι, και βέβαιοι, πώς η Κυρία Θεοτόκος, η Γοργοεπήκοος, τους περιέβαλε κι όλες, με το άμετρο, το άπειρο, και γλυκύτατο έλεος Της.

Στην Ιερά Μονή εκτός από την θαυματουργή εικόνα της Γοργοεπηκόου φυλάσσονται και άλλες θαυματουργές εικόνες όπως: της Παναγίας της Γλυκυτάτης, του Αγίου Σπυρίδωνος, του Αγίου Χαραλάμπους και του Αγίου Νικολάου.

Η Ιερά Μονή Παναγίας Γοργοεπηκόου Μάνδρας Αττικής, πανηγυρίζει στις 8 Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο.

Κύρια πηγή: Χρυσούλας Χατζηγιαννιού· Φιλολόγου, *Η Κυρία Γοργοεπήκοος· Από την αιβατωβαμένη Σμύρνης στα βουνά της Μάνδρας, Έκδοσις Ε΄, Ιεράς Κοινοβιακής Μονής, «Παναγίας της Γοργοεπηκόου», Μάνδρα Αττικής 2002.*